

[Janne Normann]

Forslagene til lov om ændring af lov om aktieselskaber og lov om anpartsselskaber har undergået betydelige forbedringer, siden de blev fremsat for 2½ måned siden. Der har været masser af tid til at stille spørgsmål og masser af tid til at stille nye spørgsmål. Selv om besvarelserne blev behandlet meget sent i udvalget, så er de jo kommet i god tid. Jeg synes, vi har haft vældig god tid til at stille spørgsmål. Jeg finder ikke, at lovforslagene er hastet igennem, så det er lidt sært, at der kom så vældig mange spørgsmål til allersidst, da det var besluttet, at vi skulle skrive betænkning.

Det er for det radikale venstre af meget stor værdi, at vi får så stor åbenhed omkring erhvervslivets forhold som overhovedet muligt – en åbenhed, som kan og som meget gerne skulle medvirke til en større forståelse for erhvervslivets vilkår og dermed også til en større forståelse af nødvendigheden af, at danske virksomheder får de bedst mulige arbejdsbetingelser.

Der er nogle, der hylder ordene: den, der lever ubemærket, lever godt. Det gælder i hvert fald ikke for politikere – jo, måske for nogle af os. Det er forunderligt at bemærke, at adskillige politikere, som netop gang på gang fremhæver betydningen af at have et velfungerende erhvervsliv, er helt ude af stand til at se, at også for dansk erhvervsliv gælder det, at jo større offentlighed der er, og jo bedre indsigt der er fra medarbejderside, des større er også sandsynligheden for, at den ganske befolkning ved øget åbenhed omkring aktie- og anpartsselskaber vil arbejde med på en styrkelse af hele produktionssiden.

Det er områder, hvor det er vigtigt ikke at gå for hastigt frem. Vi er derfor meget tilfredse med de ændringsforslag, som industriministeren har stillet, selv om der godt nok er nogle af ændringsforslagene, vi kunne have ønsket var endnu mere vidtgående. Det gælder f. eks. ændringsforslaget om at forhøje procentsatsen for, hvilke aktionærer der skal opføres i fortegnelsen. Som vi sagde ved første behandling, var 5 pct. alt for restriktivt, så det er en betydelig forbedring, at ændringsforslaget nu siger 10 pct. med mindst 100.000 kr. Vi tror i og for sig nok, at det engang vil være naturligt at nedsætte grænsen, men netop fordi udviklingen imod større offentlighed helst skal gå meget gelinde, er

det i hvert fald i dag ikke rigtigt at gå længe ned end til aktionærer, der har 10 pct. af stemmerettighederne.

Vi har været meget utilfredse med det oprindelige lovforslags tekst om, at fortegnelsen over aktionærerne skulle være tilgængelig for enhver på selskabets kontor. Det var urimeligt, at enhver skulle have lov at komme rendende og kræve fortegnelsen, så det er med tilfredshed vi ser, at ministeren har slettet denne sætning.

Vi synes ligeledes, det var overordentlig usmidigt at kræve, at aktionærerne og pant-haverne i årsberetningen skulle opføres med angivelse af, hvor stor en del af stemmerettighederne eller aktiekapitalen de disponerede over. Den passus er også gået ud og afløst af et betydelig mere rimeligt forslag om, at man – eventuelt imod betaling – skal kunne indhente disse oplysninger. Årsberetningen er jo for mange virksomheder også en slags reklame- og oplysningstryksag, som der ikke er nogen grund til at underkaste så stramme betingelser.

Allervigtigst er måske ministerens ændringsforslag til § 49 i aktieselskabsloven, hvor vi får indsnævret, hvad det er for koncerner, der får repræsentationer fra datterselskaberne. Den oprindelige tekst om selskaber, der indgår i en koncern, var for uoverskuelig, og vi anser det for meget væsentligt, at vi har fået defineret koncernbegrebet ved henvisning til aktieselskabslovens § 2, stk. 1.

Man kunne principielt godt have ønsket, at lovforslaget havde fulgt det oprindelige beslutningsforslag fuldt ud med hensyn til medarbejderrepræsentation, således at der havde stået, at 1/3 af bestyrelsesmedlemmerne skulle vælges af medarbejderne. Men vi må medgive ministeren, at teksten om, at medarbejderne vælger halvdelen af det antal, bestyrelsen i øvrigt udgør, kan være mere praktisk. Man har ind imellem hørt tilhængere af dette forslag argumentere for, at hvis en virksomhed gerne ville sikre sig nominelt at have 2/3 generalforsamlingsvalgte bestyrelsesmedlemmer, kunne den bare udvide hele bestyrelsen. Det er noget klodset. Det er ikke nogen hemmelighed, at jo større bestyrelser, des tungere arbejdende er de ofte.

Med hensyn til medarbejderrepræsentation var det overordentlig interessant at lytte til den konservative ordfører, som gang på gang henviste til forslaget til statut for de europæi-